

פרשת צו – רביעי

ח (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

א ומליל יי, עם משה למימר.

(ב) קח את־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת | פֶּר הַחֹטֵאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצֹּת:

ב קריב ית אהרון, וית בנוהי עמיה, וית לבושיא, וית משחא דרבותא; וית תורא דחטתא, וית תרין דכרין, וית, סלא דפטיריא.

טו"א קח את־אֹהֶרֶן: פֶּרֶשָׁה זו נֶאֱמָרָה שְׁבַעַת יָמִים קֹדֶם הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן, שְׁאִין מְקֻדָּם וּמֵאַחַר בַּתּוֹרָה: קח את־אֹהֶרֶן: : קָחְנוּ בְּדַבָּרִים וּמִשְׁכְּהוּאֵת פֶּר הַחֹטֵאת וְגו': אֵלּוּ הָאֱמּוּרִים בְּעִנְיַן צֹאֵת הַמִּלּוּאִים ב"וְאֵתָה תִצְוֶה"; וְעַכְשָׁו בְּיוֹם רִאשׁוֹן לַמִּלּוּאִים חֹזֵר וְזֵרֵזוּ בַשַּׁעַת מַעֲשֶׂה:

(ג) וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

ג וית כל כנשתא, כנוש, לתרע, משכן זמנא.

טו"ב הקהל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: זֶה אֶחָד מִן הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהַחֲזִיק מֵעַט אֶת הַמֶּרְבֵּה:

(ד) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

ד ועבד משה, כמא דפקיד יי יתיה; ואתכנישת, כנשתא, לתרע, משכן זמנא.

(ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת:

ה ואמר משה, לכנשתא: דין פתגמא, דפקיד יי למעבד.

טו"ג זֶה הַדָּבָר: דְּבָרִים שֶׁתִּרְאוּ שְׁאֵנִי עוֹשֶׂה לַפְּנִיכֶם – צֹוֵנִי הַקְדּוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לַעֲשׂוֹת, וְאֵל תֹּאמְרוּ לְכַבּוּדִי וּלְכַבּוֹד אַחֵי אֲנִי עוֹשֶׂה. כָּל הָעִנְיָן הַזֶּה דִּפְרֹשֶׁת הַמִּלּוּאִים פֶּרֶשְׁתִּי ב"וְאֵתָה תִצְוֶה":

(ו) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם:

ו וקריב משה, ית אהרון וית בנוהי; ואסחי יתהון, במיא.

(ז) וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֹּהֵנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּאַבְגֵּט וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת־הַמַּעֲלִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֹפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֹפֶד וַיֹּאפֶד לוֹ בּוֹ:

ז ויהב עלוהי ית פתונא, וזריז יתיה בהמינא, ואלביש יתיה ית מעילא, ויהב עלוהי ית איפודא; וזריז יתיה, בהמין איפודא, ואתקין ליה, ביה.

(ח) וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתָּמִים:

ח ושוי עלוהי, ית חשנא; ויהב, בחשנא, ית אוריא, וית תמאי.

טו"ד אֶת־הָאוּרִים: כָּתַב שָׁל שֵׁם הַמִּפְרָשׁ:

(ט) וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מּוֹל פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ט ושוי ית מצנפתא, על רישיה; ושוי על מצנפתא לקביל אפוהי, ית ציצא דדהבא כלילא דקדשא, כמא דפקיד יי, ית משה.

טו"ה וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת: פְּתִילֵי תְכֵלֶת הַקְּבוּעִים בְּצִיץ נָתַן עַל הַמִּצְנֶפֶת. נִמְצָא, הַצִּיץ תְּלוּי בַּמִּצְנֶפֶת:

(י) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:

י ונסיב משה ית משחא דרבותא, ורבי ית משכנא וית כל דביה; וקדיש, יתהון.

(יא) וַיִּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעֲמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ לְקֹדֶשִׁם:

יא ואדי מניה על מדבחא, שבע זמנין; ורבי ית מדבחא וית כל מנוהי, וית פיורא וית בסיסיה לקדשותהון.

טו"ו וַיִּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ: לֹא יִדְעָתִי הֵיכָן נִצְטָוָה בַּהֲזָאוֹת הַלָּלוּ:

(יב) וַיִּצַק מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ אֹהֶרֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ:

יב ואריק ממשחא דרבותא, על רישא דאהרון; ורבי יתיה, לקדשותיה.

טו"ז וַיִּצַק. . . וַיִּמְשַׁח: בַּתְּחִלָּה יוֹצֵק עַל רֹאשׁוֹ, וְאַחֲר־כֵּן נוֹתֵן בֵּין רִיסֵי עֵינָיו וּמוֹשֵׁךְ בְּאַצְבָּעוֹ מִזֶּה לָזֶה:

(יג) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּלְבָּשֶׂם כֹּהֲנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְגֵּט וַיַּחֲבִשׁ לָהֶם מַגְבָּעוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

יג וקריב משה ית בני אהרון, ואלבישנון פתונין וזריז יתהון המינין, ואתקין להון, קובעין כמא דפקיד יי, ית משה.

טו"ח וַיַּחֲבִשׁ: לְשׁוֹן קְשִׁירָה: